

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2807/2019
04.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Душан Клиска, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Милутин Косановић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1073/19 од 03.04.2019. године, у седници одржаној 04.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1073/19 од 03.04.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1073/19 од 03.04.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1073/19 од 03.04.2019. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Суботици П 704/2018 од 12.11.2018. године, којом је тужени обавезан да тужиљи на име накнаде штете исплати 9.000 евра са каматом коју обрачунава ЕЦБ од 12.03.2011. године до 24.12.2012. године, а од 25.12.2012. године до исплате са каматом у висини референтне каматне стопе ЕЦБ на главне операције за рефинансирање увећане за 8 процентних поена, све у динарској противвредности по најповољнијем курсу на дан исплате. Тужени је обавезан да тужиљи накнади трошкове поступка од 277.982,00 динара, са каматом од извршности до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. ЗПП.

Тужиља је дала одговор на ревизију и захтевала трошкове за састав истог.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, јер је питање застарелости потраживања довољно расправљено у судској пракси.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору ради накнаде штете поднета је 14.10.2016. године, а вредност предмета спора је 9.000 евра у динарској противвредности.

Како је вредност предмета спора побијаног дела очигледно испод 40.000 евра у динарској противвредности, изјављена ревизија није дозвољена.

Захтев тужиље за накнаду трошкова састава одговора на ревизију је одбијен на основу члана 154. став 1. ЗПП, јер то нису трошкови потребни ради вођења ове парнице.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**